

jednostavni, ludi, predbacuje im ἄγνοιαν, debelo neznanje, i potom tvrdi da su bili mahnuti. »Čini se da neki zbog mahnitosti ništa ne razlikuju«. U takvu ga je drskost prema takvim muževima sigurno dovela ili mržnja ili prevelika samouvjerenost. Ne znam s kojeg je razloga poštedio ime Arhelaja Atenjanina. Prešutio je ime Hipokrata s Kosa (čijeg su učenja njegove knjige, prema Galenu, samo komentari). Ksenokrata, doduše suučenika, ali i neprijatelja, koji ga je izbacio iz klupa Platonove škole, nikada ne spominje (naime *Topiku*, gdje je on spomenut, već prije smo izbacili iz Aristotelovih knjiga), možda zato jer se bojava ugleda tog vrlo strogog muža (koji ga je nekoliko godina nadživio) i jer se bojava da mu ne bi uzvratio jednakim kopljem, što je već u četiri knjige učinio Kefisodor, Isokratov slušač. No Okela od kojega je mnoge nauke čak doslovno prepisao, Teaga, Metopa, Hipodama, Periktionu, Eurifama i Kalikratida nigdje nije spomenuo niti im se zahvalio, nije ih smatrao dostojnima ikojeg spominjanja. Ako su oni stariji u homeomerijama, u atomima i drugim <počelima> u filozofiji i pogriješili, možda ih nije trebalo raskrinkati nikakvom zajedljivošću, nego filozofskom skromnošću i oštromušču, možda jedanput i s malo riječi, a ne kao Anaksagoru na 35 mjesta, Parmenida na 15 mjesta, Empedokla na 50 mjesta, Demokrita na 40, Pitagoru i pitagorovce na 30 mjesta, Platona na 60 mjesta. Trebalo je radije uputiti na njihove pogreške, a ne navaljivati na njih same u više od polovice njegovih knjiga, i ne samo jedanput u cijelim svescima, tako da, kad bi netko iz njegove cijele filozofije maknuo opovrgavanja starih, što Laertije piše da je <Apolodor> onome prigovorio Epikura⁶, od tih bi svezaka preostao vrlo mali dio.

No, neka bude, oni su griješili u najvećim stvarima, trebalo ih je najoštrije napasti, trebalo im je prigovoriti djetinjast govor,

⁶ D.L. Vit 7.181.1 – 6 Καὶ Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῇ Συναγωγῇ τῶν δογμάτων, βουλόμενος παριστάνειν ὅτι τὰ Ἐπικούρου οἰκεία δυνάμει γεγραμμένα καὶ ἀπαράθετα ὄντα μυρίῳ πλείω ἐστὶ τῶν Χρυσίππου βιβλίων, φησὶν οὕτως αὐτῇ τῇ λέξει· εἰ γὰρ τις ἀφέλοι τῶν Χρυσίππου βιβλίων ὅσ' ἄλλότρια παρατέθειται, κενὸς αὐτῷ ὁ χάρις καταλελείπεται. Riječ *onome* odnosi se, dakle, na Hrizipa.